

67

Ἀβαντάριο

φ. 42v-43r

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 6/ εἰς
τὸ σπῖτιν τῆς ποτὲ κερά / Μαρούσας θυγάτηρ μαστρὸ Χρυσὴν Πανιόλου καὶ ποτὲ
γυνῆς μισέρ Νικολάκην Δημητρόπουλου ἐδῶ πα / ρὼν ἡ ἀδελφὴ τῆς ἄνωθεν ποτὲ
Μαρούσας ἡ κερά Κατερίνα λέγειν καὶ ὁμολογᾷ ἔνμπροστε / εἰσὲ μένα τὸν ὑπο-
γράφοντα νοτάριο καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους πὼς τὰ ὅσαν ἦτα / ξε
τῆς μακαρίτης τῆς ἀδελφῆς τῆς εἰς τὸ ἀβαντάριο ὅπου τῆς ἤκαμε ὄντας ἐπῆρε τὸν
ἄνω / θεν μισέρ Νικολάκην θέλει πάλι μὲ καλὴν τῆς γνώμην καὶ μὲ ἰδίαν τῆς βουλή
καὶ σιγουράρειτα / καὶ φερμάρει τα πὼς τῆς τᾶχειν καλὰ ταμένα καὶ καλὰ προικο-
δοτισμένα καὶ ἀπὸ κανεὶ / νὰ μὴν εἶναι κανένα ἐμπόδιον μήτε σκαντάλισιν στὰ ὅσαν
γράφει τὸ ἀβαντάριον / τῆς ὅπου ἐγὼ θεληματικῶς μου καὶ μὲ καλὴ μου γνώμην
τῆς τὰ ἔταξαν ὡσὰν ἀγαπημένη μου / ἀδελφὴν ὅπου ἦτον καὶ ὅπου τὴν εἶχα ὡς
μητέρα μου. Μὰ ἐπειδὴ καὶ ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς / ἠθέλησεν καὶ ἐγινε τὸ θέλη-
μάν του καὶ ἐπῆρεν τὴν ἔφησεν ἓνα παιδάκιν τὸ ὄνομαν του / [.....] τὰ ὅποια πρά-
ματα καὶ ὅ,τι τῆς γράφονται εἰς τὸ ἐκεῖνο ἀβαντάριο ὅπου τῆς / [.....] θέλω πάλι
νὰ εἶναι ὅλα τοῦ αὐτοῦ παιδιοῦ τοῦ ἀρφανοῦ τοῦ ἀνηψιοῦ μου σίγουρα / [....]α βέ-
βαια ἀπάνω του ἐδικά του νὰ ζήσῃν νὰ παντρευτῇν νὰ τὰ χαρῇ μὰ διὰ / νὰ βάλωμε
καὶ τὸν κοντράριο ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ τύχην θάνατος τοῦ παιδίου πά / λι
τὰ ὅσαν γράφειν τὸ ἐκεῖνον ἀβαντάριο νὰ γυρίζου πάλι εἰς τὰ χέρια μου ἡγου τῆς
αὐτῆς κερά Κατερίνας ξεχὸς ἀπὸ ἓνα δακτυλίδιν ὅπου τῆς ἐχάρισεν ἡ μακαρίτη ἡ /
ἀδελφὴν τῆς ἡ ποτὲ Μαρούσαν ὄντας τῆς ἤκανε τὸ προλεγόμενον ἀβαντάριο καὶ πά/-
λι ὄντας ἐπόθενε ὡς λέσειν ἔκαμε διαθήκην καὶ ἐφῆκε τῆς αὐτῆς κερά Κατερίνας τῆς /
ἀδελφῆς τῆς μιὰ κασέλα καὶ ἓνα χαρχάλι καὶ ἔλαβέν τα ἡ αὐτὴν κερά Κατερίνα /
καὶ εἶναι ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ ἄνωθεν μισέρ Νικολάκης ὁ κουινιάδος τῆς καὶ εἶναι στερ-
κτὸς εἰς ὅλα / τὰ παρὸν γεγραμμένα ὡς γονέος τοῦ ἄνωθεν παιδίου. "Ὅθεν εἰς βεβαίω-
σιν καὶ στερέωσιν / τοῦ παρόντος γραμμάτου θέλει θεληματικῶς τῆς ἡ αὐτὴν κερά
Κατερίνα καὶ λέγειν πὼς ὁ / ποιος ἤθελε σηκωθεῖν ἢ ἀπὸ τὸν κύρην τῆς ἢ ἀπὸ τὸν
ἀδελφόν τῆς [[καὶ]] καὶ ἡ ἴδια ἀπαι / τητῆς νὰ σκανταλίσῃν ἢ νὰ συνχίσῃν τὸ ἀβα-
τάριο ὅπου ἤκαμε ὡς ἄνωθεν λέ / γειν, νὰ πληρώνην κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ζα-
πτιντζῆ ρεάλια ἕκαστὸ ἦτοιν 100/ καὶ πάλι τὸ ἐκεῖνο ἀβαντάριο νὰ εἶναι στερεὸ βέ-
βαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ ἃ / ξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν
κάτωθεν γεγραμμένων.— —

- / —Τζουάνες Πρόσπερης μαρτυρῶ στᾶνωθεν— —
 / —Σταμάτης Ταρόδος μάρτυρας καὶ ὑπὸ παρακαλιᾶς τῆς ἄνωθε Κατερίνας γράφω
 διὰ λόγου της καὶ στέργει ὡς ἄνωθε—
 / —Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας στὰ ἄνωθε—
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

68

Πώληση

φ. 43^v

/ Φ 40

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 7 τὴν
 σήμε[ρον ὁ μισέρ] / Μανώλης Μενδρινὸς δίνειν καὶ παραδίνειν καὶ πουλεῖ τοῦ
 πολλὰ ἐκλαμπροῦ ἀφέ[ντη Νικολέ] / του Σουμαρούπα τὸ ἐμισὸν ἀμπέλι ὅπου ἔχειν
 εἰς τὸ μέρος τῶν Ἐγγαρί[ω] / στορκοῦ καὶ ἀπὸ τὰ δύο κομμάτια τὰ περιβόλια
 ὅπου ἔχειν εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῆς [.....] / λίας εἰς τὸν Δομινὸν ἔλα τὰ μισὰ καὶ ἓνα
 κομμάτιν πρεβόλιν στὶς Μελανὲς σύνμπλι / ο τοῦ Ντελαρόκα καὶ Κουμούνας Στρά-
 τας καὶ ἓνα κομμάτιν ἀμπέλιν εἰς τὸ μέρος παραμέ / σαν τῶν Ἐγγαρίω στὴν Ἀλι-
 γαριὰ σύνμπλιο τοῦ Κουτζούκου Γεωργίου τὰ ὅποια ἄνωθεν / πράματα ὅπου νουμε-
 νάρομε τοῦ τὰ πουλεῖ μὲ πᾶσαν τὸς δικαίωμα καὶ ποσσέσον καὶ μὲ / τὰ δέντρα του
 πᾶσαν ὡς ὅτιν τοῦ ἀνκίζειν ο διὰ ρεάλια διακόσια ἦτοιν νούμερο 200 / καθὼς ἀνα-
 μεταξύν τὸς ἐταιριάσασιν τὰ ὅποια διακόσια ρεάλια εἶναι ἀ / πὸ χρέος ὅπου ἐχρεώσται
 ὁ ἄνωθεν μισέρ Μανώλης τοῦ εἰρημένου ἀφέντη Νι / κολέτου ἀπὸ τοῦς 1662/ κα-
 θὼς ἐδῶ ἐνπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφων / τα καὶ εἰς τοῦς κάτωθεν ἀξιόπιστους
 μαρτύρους ἐπρεζεταρίστην τὸ ἐκεῖνο σκρίτον ὅπου νουμενάρειν τὰ διακόσια ρεάλια
 καὶ ἐκράτει ἀπὸς τότες ὁ ἄνωθεν ἀφέν / τος Νικολέτος τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι τοῦ Ὁρκοῦ
 καὶ τὰ δύο κομματάκια τὰ περιβό / λια μὲ τὸν μακαρίτην ποτὲ Ἰάκωβον Διασίντην
 καὶ ἐτρώγασιν τα διατὶν ἐχρώ / σται καὶ ἐκείνου. Ὅθεν τὰ αὐτὰ ἄνωθεν πράματα
 ποῦ νουμενάρομε ἀπὸ τὴν σήμερον / τὰ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀφέντην
 Νικολέτου τοῦ ἀγοραστῆν νὰ τὰ κάμη / ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικάν
 του καὶ ἀγοράν του πουλήσειν χαρίσειν ψυχικὸν / τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κα-
 νέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὑρεθῇ κανεῖς νὰ δώσῃν / πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιο-
 ματα διὰ τὰ αὐτὰ πράματα ὀμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς / πουλητῆς καὶ τὰ καλὰ του νὰ
 μαντινιέρῃν καὶ νὰ ντεφεντέρῃν εἰς πᾶσαν ἐναντίον καὶ τὰ ἐ / ζῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν

